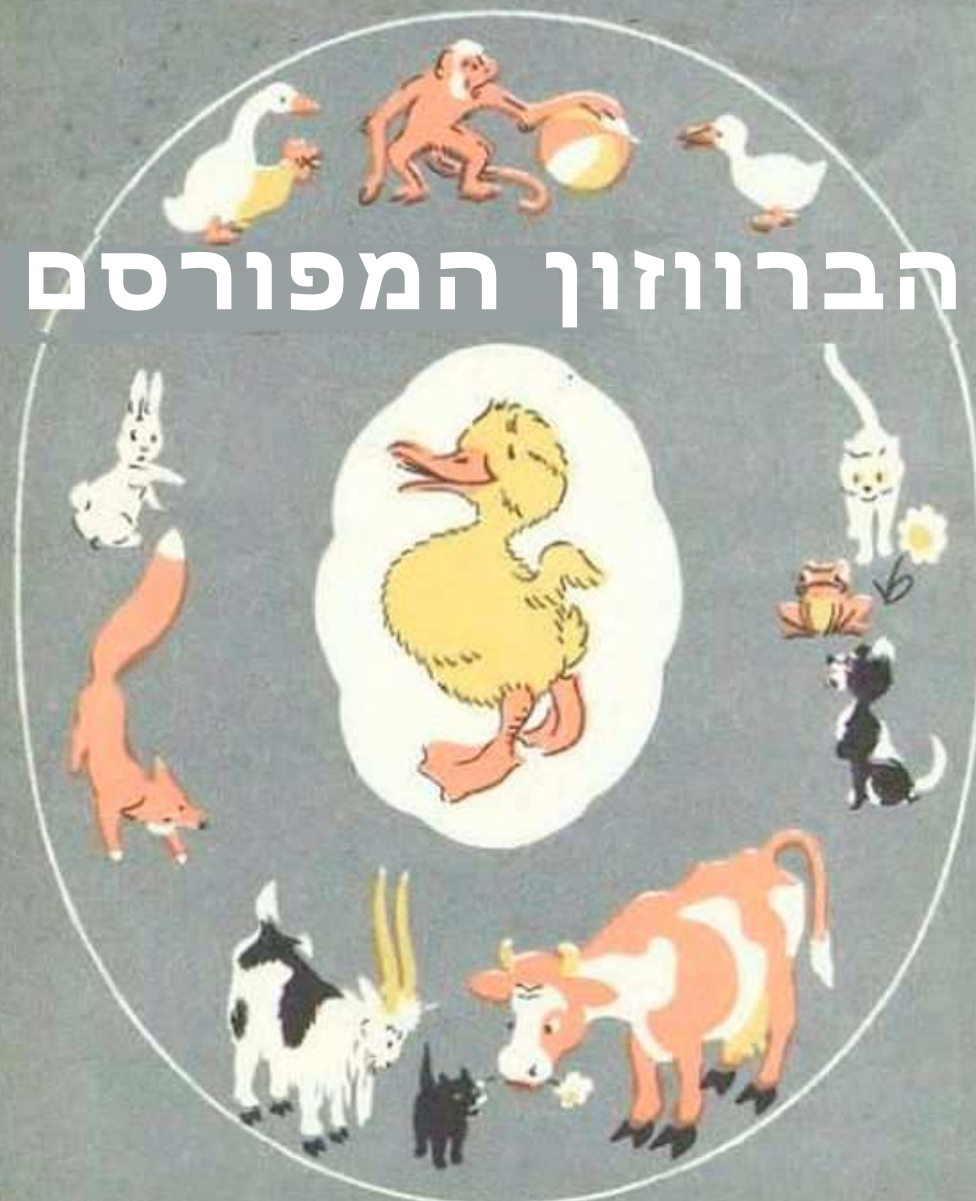

טים

הברווזון המפורסם

א. בלייטון

שמעתם?

"קווק! קווק!"

וידעים אתם מי המגעגע? זה הברווזון המפורסם
טים. שמעתם כבר עליו? בוודאי שמעתם.

מי לא מכיר את טים! על ההרפתקאות שלו אפשר
לכתוב ספרים שלמים.

לטים שלוש אחיות ושלושה אחים, אבל אלה
ברווזונים רגילים וטים הוא מיוחד. רק תסתכלו עליו.
נכון, אפשר להאמין שטים הוא החשוב בכל החצר?

טים אוהב לטייל לבדו, ואמא-ברווזזה תמיד דואגת -
איפה טים? האם לא קרה לו משהו?
כולם בחצר מרחמים על אמא-ברווזזה, כולם אומרים
שהבן שלה הוא בן רע.
הפרה רוזה אמרה:
"טים זה לא יסיים בטוב."

"אוהו!" נאנח התיש בול "הוא כבר ייפול לצרות."
וטים רק צוחק.

"טוב" קרקרה הצפרדע "תנסה."
"באמת אנסה" קרא טים והתנפל על הצפרדע.
"קרא-קרא-קרא" קראה הצפרדע ומיד קפצה
שמאלה, לתוך העשב.
טים קפץ שמאלה והצפרדע ימינה. טים ימינה
והצפרדע קפצה גבוה והתיישבה על גבו של טים.
ישבה עליו וקראה:

"עוד נראה. קווק! קווק!"
הוא עבר את הפשפש, הסתכל ימינה, הסתכל
שמאלה, ורץ לשדה.
"הי, טים!" קראה אמא-ברוזה "תישאר קרוב אלי!"
"אין דבר, אמא" קרא טים "תכף אחזור!" והוא רץ
הלאה.
רץ, רץ עד שהגיע לנהר.
"וואוו!" אמר טים "כאן אפשר לשחות! איזה מים
צלולים! לא כמו בבריכה בחצר."
וטים התחיל לבדוק את החצץ שעל הקרקעית ורצה
כבר לקפוץ לנהר, כשמהמים יצאה מפלצת בעלת
רגליים ארוכות ועיניים בולטות.
"הו, מי אתה?" אמר טים.
"אני צפרדע" אמרה המפלצת וקפצה לחוף.
"את צפרדע?" סח טים "אמא אמרה שצפרדעים
טעימות מאוד. אז אוכל אתך עכשיו."

מטופשת! בפעם הבא תקבל מכות ממני!"
"בל! בל! בל!" נשמעה הצפרדע מהמים.

טים הוריד ראש והלך אחרי אמא.
כך הם עברו כמה צעדים ופתאום טים עצר. הוא
ראה בעשב דבר מוזר. היה זה צינור של ארובה
מלא פיח. וכמובן טים היה חייב להסתכל לתוכו.
"הרי זו מנהרה אמיתית" קרא טים "מה טוב. אוכל
להיות רכבת!"
טים ניכנס לצינור ומיד התמרח בפיח. וככל שניכנס

"הופ, הופ, קדימה!"

טים נבהל וקרא:

"אמא! אמא! הצפרדע רוצה

לאכול אותי!"

אמא-ברוזה רצה אליו והצפרדע

ראתה אותה ו"פלופ" קפצה

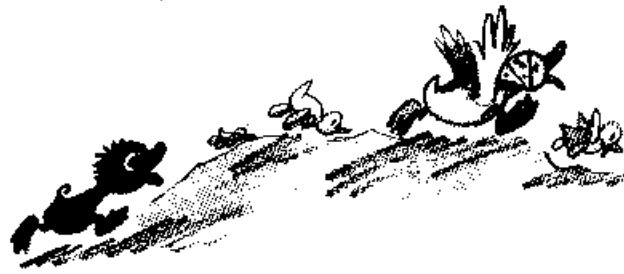
למים. "בל! בל! בל!" הוציאה

בועות, ירדה עד הקרקעית ולא ראו אותה יותר.
"איך לא תתבייש להתגלגל עם צפרדעים" נזפה
אמא-ברוזה את טים "צפרדעים צריך לאכול, ולא

להתגלגל אתן! בושה להתגלגל עם צפרדע ירוקה

"קפצו למים!" ציוותה אמא-ברוזה "אני מקווה
שהיצור השחור לא יודע לשחות!"
הברווזונים קפצו לבריכה ואמא-ברוזה קפצה
אחריהם.

וטים? טים גם הוא הגיע לבריכה וקפץ למים. הוא
ירד עד הקרקעית ושם הוציא קולות "בל-בל" כמו
הצפרדע. אבל אז עלה שוב על פני המים.
ונהיה צהוב.

רחוק יותר לצינור, כך גם נעשה שחור יותר ויותר.
ראו איך הוא נראה כשיצא מהצינור. אפילו המקור
שלו שחור.

אמא-ברוזה לא ידעה שטים
ניכנס לצינור. היא הייתה
בטוחה שהוא הולך אחריה. אך
פתאום היא הסתובבה.

"אסון! תצילו!" קראה והיא רצה
אל האפרוחים שלה "רוצו מהר! יצור שחור איום
רודף אחרינו!"

אמא-ברוזה עם הברווזונים ברחו לשדה. הם רצו
בכל הכוחות, וטים רץ אחריהם וקרא:
"חכו! חכו! זה אני, טים!"

אבל אמא-ברוזה והברווזונים לא שמעו את טים.
הם רצו בין העשבים, נפלו, קמו ורצו הלאה.
כך הם הגיאו עד הבריכה.

למחרת טים ישב על שפת הבריכה והתחמם
בשמש. פתאום נזכר בצפרדע והתרגז:
"איך היא העזה לעלות לי על הגב!"
הוא הסתכל האם אמא לא רואה אותו. לא.

אמא-ברוזה שמה את ראשה תחת הכנף ונמנמה,
טים פתח מהר את הפשפש ורץ דרך השדה לנהר.
ופתאום הוא ראה: בדרך הלך אדם עם סל. "לאן הוא
הולך?" חשב טים "אלך אחריו. והצפרדע תחכה."
טים הלך אחרי האיש. וזה ניגש לנהר, הוציא מהסל
שקית וזרק אותה למים! עכשיו טים שכח לגמרי את
הצפרדע.

אמא-ברוזה הביטה בזהירות לצדדים.
"איפה היצור השחור? הוא ברח! ניצלנו! טים, גם
אתה כאן?"

"כן אמא" קרא טים "אני גירשתי את היצור השחור.
אל פחד! לא אתן לפגוע בכם!"
"טים גיבור!" במקהלה קראו הברווזונים "כמה שהוא
חכם ואמיץ!"
"לא, אל תשבחו אותו מעל המידה" נזפה
אמא-ברוזה "הוא לא אוהב זאת. ועכשיו - זנבות
למעלה ותשחו אחריי."
והם שחו הביתה. אמא-ברוזה הראשונה,
הברווזונים אחריה, ואחריהם טים גאה ומאושר.

"מיאו" קרתה השקית.
"או!" הופתע טים וקפץ הצדה.
"מיאו! מיאו!" בכתה השקית.
"מישהו שם בפנים" החליט טים. הוא משך בחבל.
השקית נפתחה ויצא ממנה שחור, רזה, רטוב, רועד

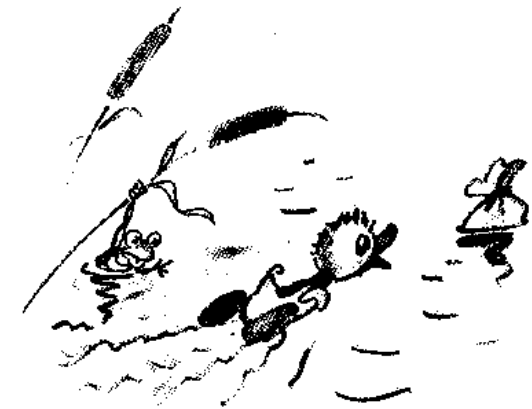

מקור - חתול!

"מיאו" אמר החתול "תודה לך ברווזון. הצלת אותי
ממוות. מי אתה?"
"אני טים המפורסם" ענה טים בגאווה "ומי אתה?"
"אני שחורי. בעל הבית אומר שאני גרגרן, שהחלב
אף פעם לא מספיק לי. לכן הוא החליט להטביע
אותי ואתה הצלת אותי. אבל לאן אלך עכשיו?"

כשהאיש הלך טים מיד קפץ למים ושחה עד השקית.
השקית הייתה קשורה ויללה בשקט.
"מוזר" חשב טים "עוד מעולם לא שמעתי שקית
מיללת." הוא משך את השקית בחבל והוציא אותה
לחוף.

"בוא אתי" אמר טים "תחיה אצלנו בחצר. אצלנו בחצר יש הרבה אוכל. רק, בבקשה, תתנער קצת קודם כי אתה דומה לתרנגולת רטובה."
שחורי התנער חזק וכל העשב סביב נעשה רטוב.
"אני מוכן."
וטים הוביל את שחורי אחריו.
הוא הוביל אותו לחצר. ובחצר פגשה אותם הפרה

רוזה, התיש בול, והאווזה טילדה. טים סיפר להם את הסיפור הנורא של שחורי.

"איזה בעל בית רע" קרא התיש בול.
"שחורי מסכן" נאנחה האווזה טילדה "אבל אין דבר.
תחיה עכשיו אצלנו."
"ומי שינסה לפגוע בו יהיה לו עניין אתי, עם הברווזון
המפורסם!" קרא טים, וניפח את נוצותיו הצהובות
כך שמיד נעשה כפול מקודם.
"אף אחד לא יפגע בך, שחורי. אל תפחד" אמרו
כולם.

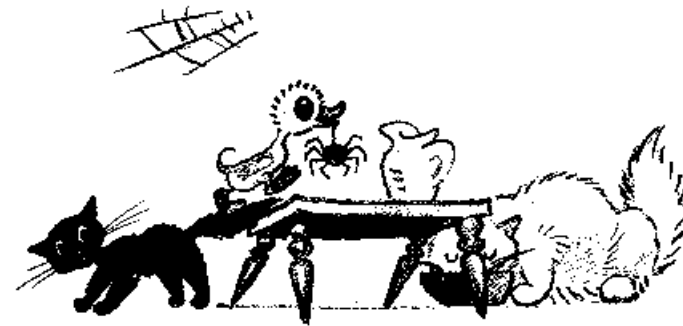

רק החתול שלגי לא אמר דבר. זה היה חתול בית לבן. הוא עמד בחשיבות ליד הקערית שלו וללקק חלב. שחורי הסתכל על הקערית וגרגר בעצב. הוא עוד לא אכל דבר מהבוקר. אבל שלגי לא הביט על

"הנה שחורי. עמוד כאן" אמר.
שחורי נעמד ליד הספסל וטים עלה לו על הגב,
בזהירות עבר עד הזנב וקפץ על הספסל. הוא פתח
את הקורים והוריד את העכביש ישר לתוך הקערית

שחורי, והמשיך ללקק את החלב עוד יותר מהר.
"הי שלגי!" קרא טים "תשאיר קצת בשביל שחורי!"
אבל שלגי המשיך ללקק, כאילו לא שמע.
"אני כל כך רעב" יילל שחורי.

של שלגי.
"תצילו! עכביש!" קרא שלגי והתחיל לברוח.
הוא רץ בכל כוחו, עבר מעבר הפינה וניכנס למטבח.
איפה להסתתר? מהר, מהר, ארון המטבח פתוח!
שלגי קפץ לארון. הכלים רעשו, קמח נשפך, מברשת
נפלה.. שלגי הסתתר בפינה חשוכה והתכרבל
לפקעת, רועד מפחד.
וטים בחצר התגלגל מצחוק.
ושלגי ליקק וליקק.
"חכה רק" אמר טים "אני אעניש אתך על החמדנות
הזו"
הוא רץ לפינה חשוכה ושם ראה קורי עכביש ועל
הקורים עכביש גדול, שעיר ושחור. טים ידע ששלגי
פוחד מעכבישים כמו ממוות.
טים חטף את העכביש וקצת קורים ורץ לספסל.

"לך לאכול, שחורי. שלגי לא יחזור."

שחורי ניגש לקערית. כמה טעים! תוך דקה אחת הוא גמר ללקק את כל החלב. ואז החליט להתרחץ. הוא ליקק כף אחת וניגב את שפמו. אחר כך שוב ליקק כף וניגב את הלחיים. אחר כך ליקק שוב כף ורחץ את האוזניים. הוא היה חתול שומר מאוד על

ניקיון!

"תודה לך, טים" אמר שחורי כשגמר להתרחץ "אתה חבר אמיתי. בהתחלה הצלת אותי ממוות, ועכשיו מרעב."

"שטויות" ענה טים "לא כדאי לדבר על כך."

באותו הזמן אמא-ברווזה רצה בחצר וחיפשה את

טים. אף אחד לא ידע איפה הוא.

רק שלגי יכול היה לספר, אך הוא ישב בארון חשוך ורעד מפחד.

"אני מפחדת" אמרה אמא-ברווזה "כי ראיתי שועלה מחוץ לשער. אני חוששת שהיא תתפוס את טים."

הרי הוא רץ לבדו לכל מקום.
וטים נפגש ליד המטבח עם
הארנב לופין ועם התרנגולת
פני.

"תיזהר" לחשו שניהם "שם,

אחרי השער נראתה השועלה. תשגיח שהיא לא
תטרוף אתך."

טים נבהל.

"אמא!" קרא "איפה את? אני רוצה אליך!"

אך אמא-ברווזה הייתה בקצה שני של החצר ולא
שמעה אותו.

ברווזון. טוב מאוד! אביא את הסל לילדים שלי. הם ישמחו מאוד. נבשל מרק ברווזים לארוחת צהריים. השועלה עברה את הפינה,

סמרה את אוזניה, יישרה את זנבה, טופ-טופ ברגליים, נוח-נוח באפה, ועיניה רק מסתכלות סביב האם הטבחית לא מופיעה במקרה.

"אי! הטבחית הזו! בפעם הקודמת היא הרביצה לי

במטאטא. שהיא רק לא תראה אותי עכשיו" חשבה השועלה והביטה סביב. אך בחצר לא

ראתה אף אחד. השועלה התגנבה לאורך הקיר, לקחה את הסל בכפה והלכה ישר משם, כאילו מביאה קניות מהשוק.

"מה לעשות?" חשב טים "לאן לברוח?"

ואז ראה סל שעמד קרוב לדלת המטבח. היה זה סל עגול עם מכסה בד. הטבחית הייתה הולכת אתה לשוק.

"הנה משהו להסתתר בו" שמח טים "כאן השועלה לא תמצאה אותי."

הוא הרים את המכסה וניכנס לסל. בפנים היה חשוך והריח מדבר מה טעים. בתחתית הסל נחה חתיכה גדולה של נקניק.

"שהשועלה תחפש אותי עכשיו" חשב טים.

והשועלה הציצה מעבר לפינה וראתה את הסל. "פיו-פיו-פיו!" היא נשבה אוויר באפה "ריח של

השועלה חשבה שבאמת אף אחד לא ראה אותה,
אבל טעתה. שחורי ישב אחרי הפינה וראה הכל.
הוא שמע איך טים המסכן נבהל וצעק מהסל:
"הצילו! הצילו!"
"אעזור לך, טים!" קרא שחורי. הוא רץ בחצר. "רק
למצוא מישהו!" אך סביב - אף אחד, כל החצר
ריקה.

מה לעשות?
שחורי רץ לבריכה. על החוף ישבה אמא-ברווזה עם
הברווזונים.
"מהר, מהר!" קרא שחורי "השועלה לקחה את

טים!"

"איזה אסון!" קראה אמא-ברווזה "הבן המסכן שלי!
מה לעשות? איפה השועלה?"

"הנה היא! ראי - שם, רחוק בשדה!" הראה לה
שחורי.

"אני רואה!" קראה אמא-ברווזה "אשיג אותה. נרוץ!"
"לא, לא נשיגי את השועלה" אמר שחורי "היא רצה
מהר יותר ממך. אילו רק יכולת לשחות אליה!"
"אני יכולה לעשות זאת טוב יותר" אמרה

אמא-ברוזה בגאווה "אני יכולה לעוף אחריה.

תראה!" והיא פרשה את כנפיה.

הכנפיים היו לבנות כמו שלג, גדולות ורחבות. הם רעשו כל כך ששחורי נבהל. אמא-ברוזה התרוממה לאוויר, הניעה את הכנפיים חלופ-חלופ-חלופ! ועפה מעל השדה אל השועלה.

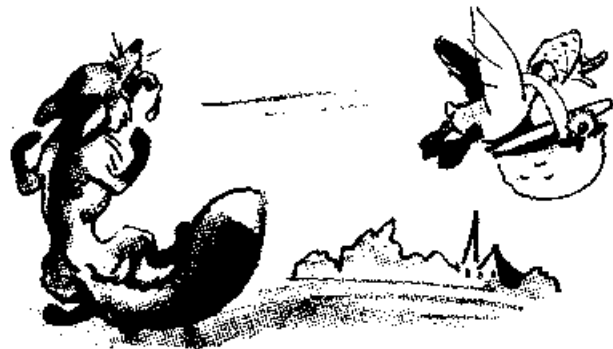
והשועלה כבר התקרבה למאורה שלה. היא התעייפה מאוד כי הסל היה כבד. הרי בתוכו שכב ברווזון ונקניק.

"אין דבר" חשבה השועלה "הבית כבר קרוב. אקרא

לבני ולבתי והם יעזרו לי לסחוב את הסל. ובינתיים אשים אותו על הגב, וכך יהיה לי קל יותר. וכשרק שמה את הסל על הגב שלה שמעה מעליה

רעש חלופ-חלופ-חלופ. זו אמא-ברוזה השיגה אותה. אמא-ברוזה ירדה נמוך, תוך מעוף הכניסה

מציל אותי מרעב."
"דבר של מה בכך" ענה טים "לא כדאי לדבר על

זה."

במשך שלושה ימים טים לא עזב את אמא-ברוזה .
הוא פחד מאוד לפגוש שוב את השועלה. אבל ביום
הרביעי נמאס לו לשבת ליד אמא. הוא החליט לטייל
וקרא אליו את שחורי.

"אתה יודע מה?" אמר טים "נלך אל הבית הישן
שלך. אני רוצה לדעת איפה חיית פעם."
"טוב" ענה שחורי "בעצמי חשבתי ללכת לשם. אני
צריך לספר לכלב שלנו איך הצלת אותי ממוות. ויחד
עם זה הראה לו את המציל שלי, את טים המפורסם.

את ראשה דרך ידית הסל והרימה אותו בכל כוחה.
הידד! הסל היה כבר על הצוואר שלה!
"תחזירי!" צעקה השועלה "זה הסל שלי!"
"זה יתכן!" זה קראה אמא-ברוזה "אבל הבן שלי
שבתוך הסל."

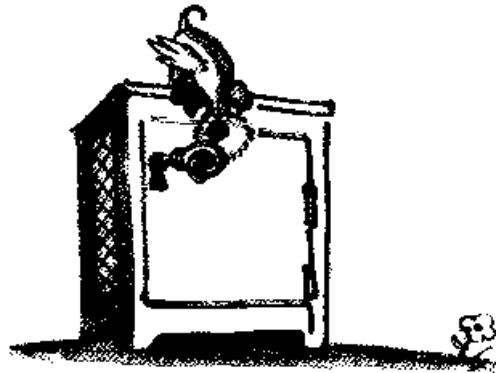
ובאותו הרגע נשמע מהסל קול הבכי של טים.
"אל תפחד, בני!" קראה אמא-ברוזה "זו אמא שלך.
אנו עפים הביתה."

ובאמת, תוך רגעים הם הגיעו הביתה. כל החצר
שמחה לבואו של טים. ובמיוחד שמח שחורי. ובאיזה

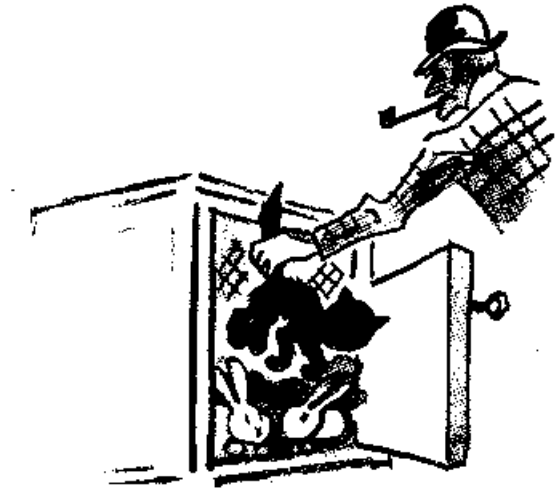
הנאה הוא אכל את הנקניק!
"תודה טים" אמר שחורי "זו הפעם השנייה שאתה

"אהו. הרי זה שחורי!" קרא האיש "אז לא טבעת?
מילא, מחר אטביע אתך כך שלא תצא כבר מהמים.
ובינתיים שב כאן."
והוא זרק את שחורי לתוך ביתן הארנבות וסבב את
המפתח שבדלת.

ברגע שבעל הבית התרחק טים יצא מתחת לביתן
ועלה על הגג. אהא! המפתח בתוך המנעול! טים
התכופף ושם את מקורו בטבעת של המפתח. הוא
ראה לא פעם איך האנשים פותחים דלתות. זה
פשוט מאוד. צריך רק לסובב את המפתח.
"מהר, טים, תוציא אותי" ילל שחורי.

הם עברו את השדה וניגשו לשער ירוק גדול. זה היה
פעם הבית של שחורי. הם זחלו תחת השער ונכנסו
לחצר. פתאום יצא לקראתם אדם גבוה, בעל פנים
אדומים.
"ברח מהר" קרא שחורי בפחד "זה בעל הבית שלי.

הוא ייטגן אתך ויאכל. זחל מהר תחת ביתן
הארנבות."
טים הסתתר תחת הביתן, אך שחורי לא הספיק.
בעל הבית תפס אותו בזנב והוציא החוצה.

"תכף, תכף!" קרא טים "רק שב בשקט."
הוא נע בראשו הנה והנה, אך המפתח העיקש לא
רצה להסתובב. טים השתדל בכל כוחו.
"קראק!" איזה מזל. המפתח חרק והסתובב. הדלת
נפתחה.
"דחוף, דחוף חזק!" קרא טים.
שחורי קפץ מהביתן.

"נרוץ מהר, כל עוד בעל הבית לא חוזר!"
טים ושחורי רצו בלי לנוח עד הבית שלהם. בדרך
הם פגשו את אמא-ברוזה. היא בכתה מרות.

"מה קרה? נבהל טים "יתכן שאכלו את אחי או את
אחותי?"
"לא" בכתה אמא-ברוזה "מעליבים ופוגעים בי
בבית הזה. אני אומללה מאוד."
"ספרי, מי מעליב אותך" קרא שחורי "אנו נלמד אותנו

לקח!"
"ראשית כל האוזה טילדה" אמרה אמא-ברוזה "היא
לא נותנת לי לגשת לקערת האוכל. ושנית השועלה.
מאז שלקחתי ממנה את הסל היא ימים שלמים

עורבת לי מעבר לפינה."

"ומי עוד?" שאל טים.

"הקוף בימבו" בכתה אמא-ברוזה "הוא הגרוע מכולם. הבוקר הוא תלש שש נוצות מהזנב שלי ואתמול נשך לי ברגל. וכל הזמן זורק עלי אבנים." "אל תבכי, אמא" אמר טים "נעזור לך."

"בוודאי" אמר שחורי "טים כבר ימציא משהו. הוא חכם כזה, הוא יודע אפילו לפתוח דלתות!"

טים ושחורי הלכו הצדה. "את בימבו הזה צריך ללמד לקח" אמר טים "צריך לצבוט את אפו. אבל

איך נעשה זאת?"

"חכה" לחש שחורי ונשף

באפו באוויר "מה הריח

הזה?"

טים הסתכל סביב. תחת

העץ עמד שולחן קטן ועליו

נח מקל חום מוזר.

"זה סיגר!" קרא שחורי "זה דבר כזה שמוציא עשן.

בן אדם מדליק אותו, שם בפה ויוצא מזה עשן. בא לי רעיון! קח את זה, טים."

טים ניגש לשולחן, נעמד על קצות אצבעות ותפס את הסיגר הבוער.

"קפ, שורי!" קרא. הוא רצה לומר "קח, שחורי" אבל הסיגר הפריע לו לדבר.

"שמע על מה חשבתי" אמר שחורי, בחדר הילדים ראיתי קשת-צעצוע. יורים ממנה חצים. ואנו, במקום חצים, נשים סיגר ונשלח אותו על בימבו. צריך רק למתוח היטב את המיתר. הבנת?"

"הבנתי" הנהן טים בראשו "אבל את זה לא אוכל לעולם לעשות. מוטב שאתה תנסה. הרי לך ארבע רגליים."

"טוב" הסכים שחורי. הוא לקח את הקשת והסיגר ויצא לחפש את הקוף בימבו. ובימבו ישב על אדן החלון והסתכל לחצר. הוא חיכה לאמא-ברוזה. "הנה הוא! מהר, שחורי!"

שחורי שם את הסיגר בזהירות לקשת, הסיגר עשן עדיין. בימבו הסתכל עליו בעניין רב.

"עכשיו נעניש אתך על הגסויות" קרא טים "תירה שחורי!" באותו זמן הסיגר נפל מהקשת וצרב לשחורי בכף. "מיאו!" קרא שחורי.

הקוף במבו התפוצץ מצחוק.

"הה-הה-הה! כמה יפה. נסו עוד פעם!"

טים תפס את הסיגר והגיש אותו שוב לשחורי.

שחורי כוון מחדש, מתח את המיתר – חלופ! והסיגר

החם פגע לבימבו ישר באף.

"אי-אי-אי!" בכה בימבו והתגלגל

מאדן החלון.

"אהא!" צחק טים "האם תמשיך

להעליב את אמא שלי? נו שחורי,

תודה לך. עם אויב אחד כבר עשינו חשבון."

"ומה תרצה לעשות לאווזזה?" שאל שחורי.

"או, את זה אני יודע" אמר טים "נתחיל להאכיל

ולפטם אותה עד שתיעשה מאוד, אבל מאוד שמנה,

ואז בעל הבית יביא אותה לשוק וימכור אותה. וזה

הכל."

"ואיפה נמצא כל כך הרבה אוכל?" שאל שחורי "הרי

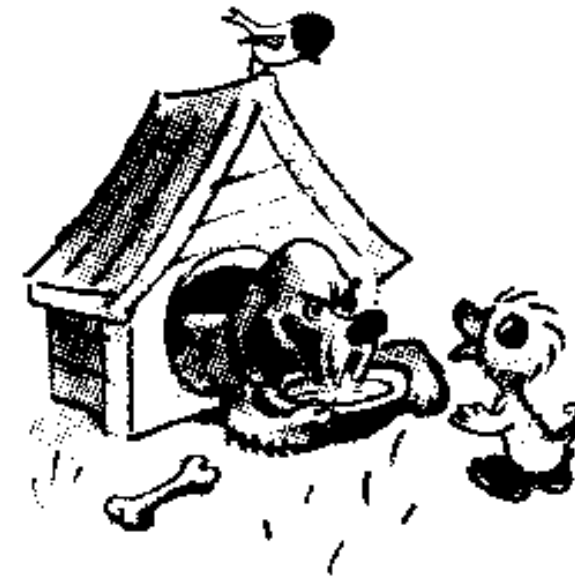

טים רץ הצדה וחשב. איפה אפשר להשיג אוכל בשביל טילדה? ופתאום ראה על האדמה איזה שהוא דבר, דומה מאוד לפרסה. טים קפץ מרוב

שמחה. הרי זה מגנט! הוא הרים את המגנט במקור ורץ שוב למלונה. טופ קפץ מולו ופתח רחב את לועו. אבל טים עצר עוד לפני שניגש למלונה. הוא כיוון את המגנט אל קערת הברזל, וזו זזה וגלשה ישר אליו. הרי המגנט מושך ברזל! טופ כעס ונבח כך שכל החצר שמעה וטים רק צחק. "טילדה!" קרא "איפה את? בואי הנה. מצאתי לך

אתה יודע שטילדה גרגרנית מאוד." "אין דבר" אמר טים "נבקש דייסה אצל הכלב טופ." טים רץ למלונת הכלב. טופ היה קשור בשרשרת ולפניו עמדה קערת מתכת עם דייסה. "טופ יקירי" ביקש טים "תן לי קצת דייסה בשביל

האווזה טילדה. הרי ממילא לא תאכל את כל זה." "תסתלק מכאן!" נהם טופ וניער את השרשרת "לטילדה הטיפשה לא אתן אפילו גרגיר אחד."

משהו טעים."

האווזה רצה ובחמדנות התנפלה על האוכל. היא אכלה את כל הדייסה ועוד חיפשה סביב לקערה,

אולי נשאר עוד קצת.

שחורי הביא גם קערה של תפוחי האדמה. וגם אותם אכלה טילדה.

גם למחרת טים ושחורי הביאו אוכל לאווזה. ושוב היא אכלה את הכל. מהר מאוד טילדה נעשתה עבת בטן ושמנה. אף אחד בחצר לא הבין מדוע טים ושחורי מאכילים אותה כל כך. אפילו אמא-ברוזה אמרה פעם לאווזה:

"אל תשמיני כל כך, טילדה. האם אינך יודעת מה קורה לאווזות שמנות?"

"תשתקי אמא" כעס טים. הוא פחד שאמא-ברוזה תפחיד את טילדה וזו תפסיק לאכול. אמא-ברוזה השתתקה. וטילדה יצאה לצד וחשבה: "מה עושים עם אווזות שמנות?"

"בול" היא שאלה את הטיש "האם אתה יודע מה עושים עם אווזות שמנות?"

"בוודאי. מביאים אותן לשוק ומוכרים" ענה הטיש בול.

"גע-גע-גע" קראה טילדה "איזה אסון! אפסיק לגמרי

ובאמת, הוא לא הספיק לדבר כשהופיעה השועלה.
היא התגנבה בשקט לאורך הקיר, רצה דרך החצר
והסתתרה במלונת הכלב. איזו ערמומית! היא ידעה
שאין אף אחד במלונה כי רק לפני רגע ראתה את

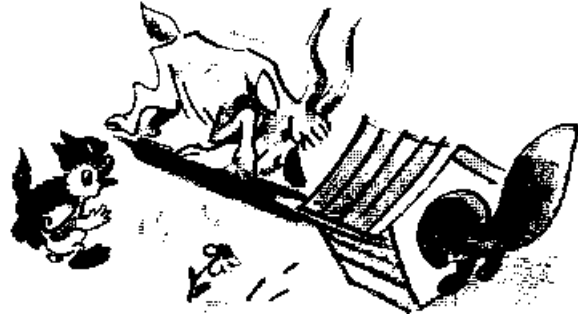
הכלב טופ בשדה.
"מהר, שחורי" קרא טים "חשבתי כבר איך להעניש
את השועלה. בוא אתי! צריך למצוא את התיש בול."
הם רצו לשדה. בול ליחך עשבים וטופ שכב לידו.
"תעזור לנו, בול" אמר טים "נתפוס את השועלה.
היא נכנסה למלונה של טופ ומנסה לתפוס את אמא
שלי."

לאכול! אני לא רוצה להיות שמנה! אני לא רוצה
לשוק!"
אך היה כבר מאוחר. בעל הבית ראה שטילדה

נעשתה שמנה מאוד והחליט למכור אותה. הוא קשר
לה חבל לרגל אחת וכך הלך אתה לשוק.
וטים קרא אחריה:
"לא תעליבי יותר את אמא שלי?"
"טוב, עכשיו התפטרנו גם מהאויב השני" אמר
בשמחה טים "ומה נעשה לשועלה?"
"נחכה" הציע שחורי "היא בוודאי תופיע בקרוב."

רק קצה זנבה הג'ינג'י בלט החוצה.
"אהא! תפסנו אתך!" קרא טים "האם תמשיכי
להעליב את אמא שלי? הנה אקרא עכשיו לבעל

הבית."
אך לא צריך היה לקרוא לבעל הבית. הוא שמע רעש
והסתכל דרך החלון.
"אשתי! אשתי, תסתכלי! שועלה בתוך המלונה! מי
תפס אותה?"
"אני! אני!" פעה בול.
"ומי חשב על כך? טים!" צעק שחורי וקפץ על
המלונה.
"נו, שועלה, עכשיו כבר לא תברחי!" אמר טים.

"טוב" ענה בול וקרא לטופ. ארבעתם חזרו לחצר
המשק.

"ואיך נעשה זאת?" שאל בול.
טים לחש לו דבר מה לאוזן.
"רעיון טוב" צחק בול.
"שקט, שקט" הזהיר טים "לשועלה אוזניים חדות
והיא עלולה לשמוע."
הם נכנסו בשקט לחצר. בול לקח תנופה, רץ והכה
בכל כוחו בקרניים שלו במלונה! בום!! המלונה
התהפכה וכיסתה את השועלה. השועלה קפצה,
חִבְּטָה, התפתלה, אך בשום אופן לא יכלה לצאת.

ואמנם בא סופה של השועלה.

"אעשה לי ממנה צווארון" אמרה בעלת הבית "זה יחמם אותי בחורף."

היא עשתה צווארון יפה ומחוץ לימי חג אווררה אותו על אדן החלון כדי שלא יתעפש. ואז כולם היו מתאספים תחת החלון ומסתכלים על פרוות השועלה.

"עכשיו כבר השועלה לא תקפוץ עלי" הייתה אומרת אמא-ברוזה .

"בוודאי! היא כבר לא תטריד אותנו" קרקרה התרנגולת פני.

"לשועלים רעים בא סוף רע" היה אומר הכלב טופ.
"את רואה, אמא" אמר טים "ניצחנו את כל האויבים. הענשנו את בימבו, והוא יותר לא יעז להופיע בחלון. האכלנו את טילדה ובעל הבית הביא אותה לשוק. תפסנו את השועלה ובעלת בית עשתה ממנה

צווארון."

"תודה בני" אמרה אמא-ברוזה "אני רק מבקשת, תהיה מעכשיו בן צייתן ואל תרוץ רחוק מדי."
"טוב, אמא, אשתדל" נאנח טים.

שמו של טים התפרסם בכל החצר. כולם שיבחו אותו. אפשר היה לשמוע רק "הברווזון הידוע שלנו, טים המפורסם."
ושחורי המשיך להיות חברו של טים. הם מעולם לא נפרדו. ואם אי פעם תראו את טים - דעו לכם, מיד יופיע גם שחורי.